

Трибуна вільного українського слова на вільній американській землі.

Адреса Редакції і Адміністрації: "Свобода", 81-83 Grand St., Jersey City 3, N. J. Телефон: BErgen 4-0807 4-0237 Тел. ФАКС: BErgen 4-1016

АЙЗЕНГАВЕР ПРО НЕ-БЕЗПЕКУ ІЗОЛЯЦІОНІЗМУ

Денвер, у стейті Колорадо. — У своїй великій передвиборчій промові, виголошеній крізь радіо й телевізію, сенатор Айзенгавер, кандидат на номінацію на кандидата на президента від Республіканської партії, ген. Девід Д. Айзенгавер, остеріг країну перед небезпкою ізоляціонізму, тобто повного самовідокремлення Злучених Держав від решти світу.

„Люди, що твердять, наче Америка могла відокремити себе в своїх кордонах; або ті, що думають, що ми мало або й зовсім не маємо ставки в решті світу й не даємо, що з ним станеться; і ті, що діють так, наче б нам не треба було приятелів для оборони волі, — такі особи не знають або не відчували, що вони підіймають не виправдану гру з миром... Такі люди — це не друзі миру або безпеки Америки. Вони живуть у минулому. Їх порада це не освітлення власного інтересу. Це порада майбутнього самотубства, а американський нарід не раз і не два доводив, що не буде підтримувати тієї глупої й короткозорої доктрини“.

В іншому місці своєї промови, сказав Айзенгавер так: „Оця чорна картина може бути картиною нашої долі, якщо ми послухали б фальшивих пророків, що доводять нам жити відокремленим життям; або послухали тих, що проповідують, щоб ми не робили нічого, тільки втримували руйнуючу силу для відділення на випадок, що росіяни підуть проти нас. На ділі, чому то армії мають виступати в похід, коли комуністи можуть рахувати на самі політичні підтримки, такі, як вони досягли в Чехословаччині? Коли політичні комісари роблять таку роботу, то Червона Армія може зберігати свою амуніцію для інших цілей. Це буде наслідок ізоляціонізму“.

Потім Айзенгавер проголосив чотири умови для безпеки Америки, а саме: 1. дати знати світові й совєтським сателітам, що Америка змагає до миру; 2. не можна хитатися в американській підтримці для Об'єднаних Націй; 3. нам не можна „латати“ напів дії в закордонних справах, а скласти позитивну програму; нам треба бути сильними, бо нема легкого шляху до миру.

Конгрес хоче закінчити свої наради 5 липня

Вашингтон. — Провідники Конгресу заявили президенту Труманові, що вони припинять до того, щоб призначити перерву в працях Конгресу на 5 липня, себто за два дні перед початком республіканської ації о національній Конвенції в Пікаго. Після наради в Білому Домі, спікер Палати Репрезентантів заявив, що справу в цьому напрямку мають „добрий вигляд“. Та жим чином, Конгрес зібрався 4 липня на святочне засідання з тим, щоб наступного дня, 5 липня відбутися ще одне ділове свос засідання перед перервою.

Труман закликає Сенат не зменшувати кошти для повітряних баз

Вашингтон. — Президент Труман закликав Сенатську Комісію Збройної Служби пильнувати Фінансові потреби коштів необхідних на оборону збройних сил країни. Звернення президента викликає чутками, що в Сенаті є думка значно зменшити передбачену на відповідні видатки суму в 2,758,000,000 доларів. Президент, в листі до передсідника Комітету такі задуки назвав „небезпечними“. „Ми пильно потребуємо літвища, депо й інші споруди, що передбачені білем Палати. Вони цілком необхідні для цілості нашого оборонного плану“ твердить президент в листі, зазначивши, що пропозиції цих видатків Конгресові були викликані великою потребою.

Сенатор Айвес про „програну війну“ в Азії

Трой, Н. Й. — Промовляючи на річних зборах ветеранів заокєанських воєн, що відбулися в Гудсон готелі, у Трой, сенатор Ірвінг Айвес, зазначив, що теперішню війну в Кореї й Азії можна вважати за програну, бо час, що його належало використати в Кореї страчений.

НЬО ЙОРК ВІТАЄ НАЙБІЛЬШИЙ АМЕРИКАНСЬКИЙ КОРАБЕЛЬ

Нью-Йорк. — Найбільший, найшвидший і найкращий американський корабель, з назвою „Юнайтед Стейтс“, що його побудований у корабельних верстатах в Ньюпорт Нюз, приплив до ньюйоркської пристані в понеділок в год. 10 ранку серед великої паради, що тривала шість годин. Його вважають королевою моря і передано до озброєння підприємству Юнайтед Стейтс Лайнс, якого причал знаходиться при Вест 46 вулиці. Привіт для нового корабля почали виявляти під час його плавання з Ньюпорт Нюз коло морського світільника, відомого під назвою Амброз Лайт. На ньому їхали 1,400 запрошених гостей з усіх шарів громадянського життя. Упродовж шостої години йшли одні водні маніфестації за одними, а на вільних прибережних місцях приглядалися цьому тисячі народу. З хмар танували традиційні роверів крізь вікна, а гудки й свистаки з кораблів і фабрик було чути безупинно. На воді пописувалися судна

У СЕНАТІ УХВАЛЕНО РАТИФІКУВАТИ МИРОВІ КОНТРАКТИ З НІМЕЧЧИНОЮ

Вашингтон. — Сенатська комісія закордонних справ одобрила мирові контракти з Західною Німеччиною, однак додала засторогу, що президент не повинен вислати більше американського війська за море. Не зважаючи на прохання департаменту стейту, щоб мирового договору не пояснювати наче б з цим ішло обмеження дальшої висилки американських військ, сенатська комісія витривала при своїм. Це може мати некорисний вплив на ратифікацію договору у Франції й Німеччині. Остерогу в виді висноження, зголошену сен. Боріс Гікенлупором, ухвалено 6 голосами проти 3. Тут іде на ділі про інтерпретацію традиції, чи президент Злучених Держав має право вислати війська поза кордони ЗДА без поради Конгресу. Повний Сенат має ратифікувати ці договори ще перед своїм розпуском у перших днях липня.

Індійський парламент досліджує справу залежності комуністів від Москви

Нью-Делі, Індія. — Нижча палата індійського парламенту має провести слідство над тим, чи комуністична партія Індії дійсно керується Москвою. Внесок на проведення цього слідства поставили самі комуністи після того, як перед трьома тижнями бувший комуніст д-р Сінга пропонував документи, які вказували, що індійські комуністи дістають інструкції з Москви. Прагнати та Ляйпцігу й виголошують свої промови в індійському парламенті — написані закордоном. Д-р Сінга наводив місце з тайного протоколу між Гітлером і Сталіном про те, що Совети планували поширити сферу своїх впливів аж до Індійського океану. Комуністи твердять, що пропонуєні д-ром Сінга документи „фальшиві, сфабриковані й підроблені“, та змагають до того, щоб ворожо настроєні члени парламенту до комуністів. Д-р Сінга пропонує тайні документи, що знаходяться в американських руках у Західному Берліні, поточні совєтські публікації, що виявляють політику світового комунізму, та малу, видану Совєтами 1950 року, яка вказувала, що Кашмір приналежить до Британії.

Міжнародний Суд кінчає переслухання в іранській кризі

Гага, Голландія. — Міжнародний Суд у Газі закінчив переслухання в справі англійсько-іранського нафтового непорозуміння, що виникло після безплатного удержання всієї нафтової продукції в Ірані, що досі була англійською власністю. Англійський представник сер Ерік Беккетт заявив, що вирішення Суду мають бути справедливі, бо „той Суд є основою довіри, яку держава світу мають до нього“. „Коли зникне це надія, говорив Ерік Беккетт, то зникнуть усі надії й вигляди на те, що панує право“. Іранський представник, прем'єр Моссадег перед своїм від'їздом після чотиритижневого перебування в Газі, зложив перед журналістами заяву, що іранський нарід тільки тоді визнає рішення Суду справедливими, коли Суд узнає себе некомпетентним вирішувати цю справу. Прем'єр Моссадег твердив, що він ні ніхто з його наступників не змінить іранської позиції в справі удержання нафтової продукції.

Помер о. МIRON ДАНИЛОВИЧ

Нью-Йорк, Н. Дж. — Місцеві організації дістали телеграфічну вістку з Майами, на Флориді, що там помер у неділю 22 червня місцевий папир при українській гр. кат. церкві, о. МIRON ДАНИЛОВИЧ, який давніше був довголітнім парохом при церкві св. Івана Хрестителя в Нью-Йорку, заки звідти перенісся до Майнервилу, у Пенсильванії. Знеможеністю недуги ревматизму перейшов у тепліший клімат на Флориду, де помер у 74 році життя. Покійний походив з с. Підгородці, повіту Стрий, в Галичині. Після матури в українській гімназії у Львові вступив на теологічні студії львівського університету, а після висвячення митр. Андрієм Шептицьким в 1903 р. приїхав до Злучених Держав, де відзначився не тільки ревною душпастирською працею, але й громадською разом з колишніми піонерами українського руху в Америці. До У. Н. Союзу вступив в 1911 р., коли був парохом у Латроб, у Пенсильванії, а пізніше душпастирство довів час у Ансонії, у стейті Коннектикат. На XII Конвенції У. Н. С. у Вилксбірі 1912 р. був вибраний головним радником У. Н. С. Галичини. Після матури в українській гімназії у Львові

АЧЕСОН В ЛОНДОНІ

Британський секретар закордонних справ Ентоні Іден (зліва) вітає на лондонському аеродромі державного секретаря Діна Ачесона, що приїхав на важливі наради міністрів закордонних справ Злучених Держав, Британії й Франції в справах „світнього заінтересування“

АЧЕСОН ПРИБУВ ДО ЛОНДОНУ НА ВАЖЛИВІ НАРАДИ

Лондон. — Державний секретар Дін Ачесон прибув вчора літаком президента Трумана до цієї англійської столиці, де він відбуде важливі наради з міністрами закордонних справ Англії й Франції та іншими високими представниками. На аеродромі секретар Ачесон заявив, що предметом великодержавних нарад будуть „важливі спільні завдання“. В поінформованих колах вважають, що цим важливим спільним завданням є дальша консолідація політичних зусиль великодержав у відношенні до актуальних світових проблем. На порядку нарад міністрів будуть справи Європи, Орієнту та Далекого Сходу. В першу чергу міністри правдоподібно намагатимуться розв'язати низку проблем, зв'язаних з участю Німеччини в західній обороні та усунути деякі перешкоди, що ще могли б стояти на шляху до ратифікації мирового контракту з Німеччиною. Завданням міністрів буде узгодити їхню спільну відповідь на останню нову совєтську пропозицію відносно чотирьох державної конференції в справі об'єднання Німеччини. Вже раніше були поголоши, що Франція й Британія своїми поглядами та наставленням в цій справі різняться з поглядами Злучених Держав і це правдоподібно було головною метою совєтської дипломатичної акції, сфєркованої тепер наспереди на те, щоб порізати альянті між собою. Крім того, на порядку нарад міністрів є також справи Близького Сходу, в яких Злучені Держави з неутраляль, але глибоко заінтересовані з уваги на загальне міжнародне положення. У зв'язку з побутом Ачесона в Лондоні відбудеться ще тех низка інших дипломатичних нарад.

Створення нового антисовєтського об'єднання в Європі, без українців

Нью-Йорк. — „Нью-Йорк Таймс“ з 24 червня приносить інформацію Геррі Шварца про акцію Адмірала Алєна Г. Кирка, що закінчилася об'єднанням російських й неросійських груп політичної еміграції з-під ССРР в Німеччині. „В результаті конференції, що тривала в Мюнхені у Німеччині від минулої середи до су-

НИЩІВНА АКЦІЯ АЛІАНТСЬКОЇ АВІАЦІЇ В КОРЕЇ

500 АЛІАНТСЬКИХ ЛІТАКІВ ЗНИЩИЛИ 5 НАЙБІЛЬШИХ ВОРОЖИХ ГІДРОЕЛЕКТРИЧНИХ СТАНЦІЙ

Токіо. — Напередодні другої річниці вибуху корейської війни понад 500 альянтських літаків з баз в Південній Кореї та з авіамоком виконали нищівний налет на 5 найбільших гідроелектричних станцій в Північній Кореї, яких досі ще не бомбардували. Ці станції були головним джерелом енергії для величезного комуно-китайського індустріального комплексу в районі Мукден в Манджурії. Представник альянтського командування опісля заявив, що ця атака була найбільшою й найсильнішою поодиноким акцією за весь час корейської війни. Атаковані електростанції, не зважаючи на сильну поодиноким випадках протилітунську оборону, були знищені на 90 відсотків і практично перестали існувати. Головна атака була сфєрвана проти гідроелектричних істаляцій на річці Ялу в місцевості Супунг, віддаленої заледви на 1,000 ярдів від комуно-китайської території через річку Ялу. Після налету з цієї електростанції, що має довгу на 3,000 стій гать через річку Ялу та продукційну спроможність на 600,000 кіловатів, залишилися тільки руїни. Інші літаки виконали таку саму нищівну атаку на дві електростанції на річці Сонгчон та два резервуари Чангджин в північно-східній Кореї. В тому величезному налеті альянтська авіація втратила тільки один літак а п'ять інших були легко пошкоджені, але не було жадних втрат в альянтській залозі. Цей налет, виходило б, був повною несподіванкою для ворога. Для противаги не з'явився ані один ворожий літак. При цій нагоді виявляється, що впродовж двох років дотеперішньої війни альянтська авіація старанно оминала, щоб не знищити тих електростанцій, які постачають електрику енергію так для Кореї, як і для Китаю. В нападі взяли участь майже всі роди альянтських бомбардувальників, змобілізованих для корейської війни. Чиста і ясна погода тільки сприяла нападowi, наслідки якого для червоних річезнозначні з програною великою битвою.

Аліанти продовжують перевірку червоних полонених

Токіо. — Продовжуючи заповіджену перевірку червоних полонених на острові Кюджі, альянтське командування табору перевірило вчора понад 5000 полонених, щоб встановити, хто з них є жадні комуністами своєї країни, а хто волять залишитися на альянтських територіях. Кожному полоненому поставлено рішуче питання про ратифікацію Женевської Конвенції в справі заборони війни при допомозі бактеріологічної війни в Кореї. Малі сам собі уділив голосу та промовляв ціле пополудне, домагаючись, щоб ще перед дослідженням справи бактеріологічної війни запросити на переслухання до ОН Червоної Китай та Північну Корею. Представник ЗДА Ернст А. Гросс пригадав Маликові, що він повторяє свою тактику з серпня 1950 р., коли він не допустив до дискусії в Раді Безпеки над війною в Кореї, домагаючись, щоб запросити до ОН Північну Корею. Цікаве ще й те, що Малик зовсім не згадував про ратифікацію Женевської Конвенції в справі заборони війни при допомозі бактерій, якої він раніше домагався. Зробив він це тому, що Рада Безпеки відослала б, що справу до Розробневої Комісії ОН, де Малик не мав би права „вєта“, й тому, що він же на інструкції з Москви не хоче допустити до дискусії перед середом, коли ті інструкції мали б прийти.

Малик перешкоджає голосуванню над резолюцією в ОН

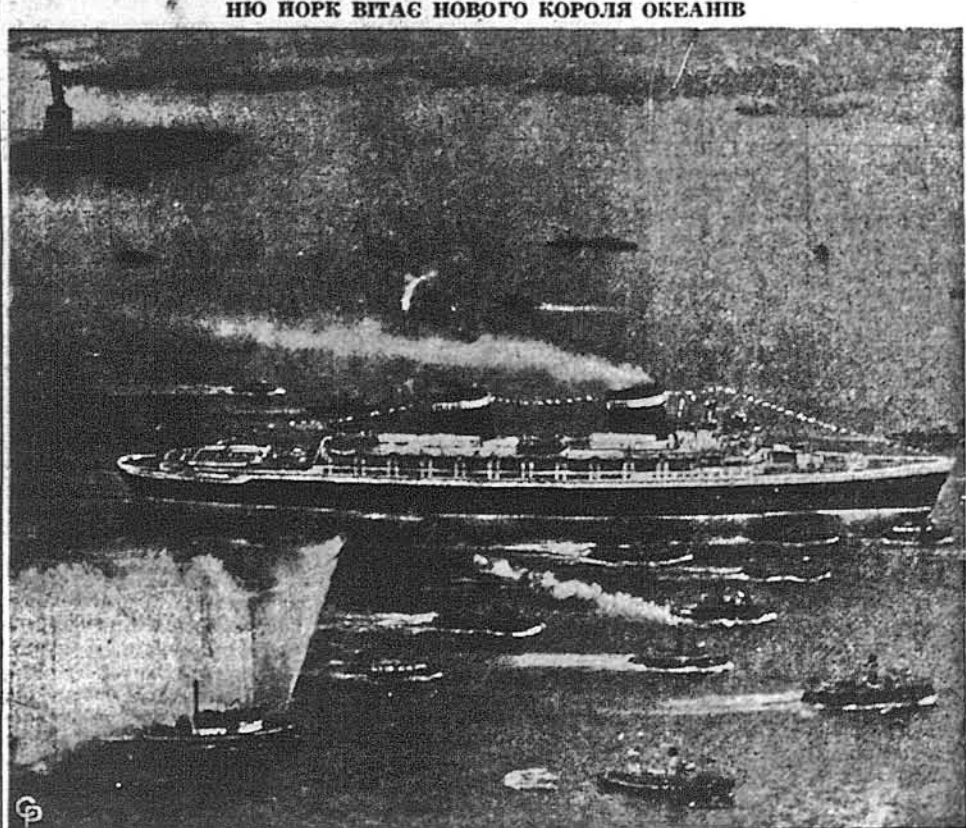
Об'єднані Нації, Н. Й. — Яков А. Малик користас з того, що він червоним представником у Раді Безпеки ОН та довгою промовою не допустив до голосування над резолюцією ЗДА, яка домагалася, щоб Міжнародний Червоний Хрест прослідив совєтські об'єднання в справі бактеріологічної війни в Кореї. Малик сам собі уділив голосу та промовляв ціле пополудне, домагаючись, щоб ще перед дослідженням справи бактеріологічної війни запросити на переслухання до ОН Червоної Китай та Північну Корею. Представник ЗДА Ернст А. Гросс пригадав Маликові, що він повторяє свою тактику з серпня 1950 р., коли він не допустив до дискусії в Раді Безпеки над війною в Кореї, домагаючись, щоб запросити до ОН Північну Корею. Цікаве ще й те, що Малик зовсім не згадував про ратифікацію Женевської Конвенції в справі заборони війни при допомозі бактерій, якої він раніше домагався. Зробив він це тому, що Рада Безпеки відослала б, що справу до Розробневої Комісії ОН, де Малик не мав би права „вєта“, й тому, що він же на інструкції з Москви не хоче допустити до дискусії перед середом, коли ті інструкції мали б прийти.

Будуть русифікувати румунську мову

Відень. — Натякають, що зачнуть русифікувати румунську мову. Таке видно з того, що член Центрального Комітету Румунської Комуністичної Партії Леонте Рауту помітив у черговому комінформіському журналі статтю, в якій пише, що румунська мова була „штучно латинізована“. Завданням мовознавців, на-

СОВЕТІ ЗВІЛЬНИЛИ СХОПЛЕНИХ НІМЦІВ

Гельмштедт, Німеччина. — Совєтські й комуно-німецькі власті звільнили без буди яких в'язень 43 західно-німецьких робітників, схоплених попереднього дня совєтськими вояками та комуно-німецькою поліцією під час праці на місцевій залізничній лінії кордону. Совєтські вояки та комуно-німецькі поліцейські перейшли кордон та під загрозою вжиття зброї схопили тих робітників. Десятьом інших робітникам пощастило втекти, хоча червоні були відкрити за ними справжню канонаду. Випадок стався після того, як більшовики, „поправляючи“ свій кордон, зголоснили претенсії до шматка території, через яку переходить залізниця. Після схоплення робітників, комуно-німецька поліція проголосила пересторогу для західно-німецької поліції, щоб вона не зближалася до цієї території, але у відповідь на цю пересторогу західно-німецька поліція не тільки сама створила кордон на тому відтинку, але ще й дістала відповідні підкріплення з боку місцевого британського гарнізону. Тепер цей відтинок кордону контролюють і німці й британські вояки. Досі за комуністичного боку не було жадних спроб протиставити свої контроль, натомість більшовики звільнили схоплених попереднього дня робітників.

Минулого понеділка заплив до порту в Нью-Йорку, який буде тепер його „домом“, новий найбільший і найшвидший локусовий корабель „Юнайтед Стейтс“, що його зустріла вітальна флота різномірних портівних і прибережних кораблів вже перед вступом до порту. Опісля десятки тисяч нью-йорчан приглядалися та вітали нового морського великана, як він плів по Норт Ривер до призначеного йому причалу 86 при 46-ій вулиці.

СВОБОДА **UKRAINIAN DAILY**
UKRAINIAN NEWSPAPER PUBLISHED DAILY EXCEPT HOLIDAYS BY THE
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on May 29, 1952 under the Act of March 8, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130
of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

PERIODICITY:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	\$10.00	One year	\$10.00
На пів року	\$5.25	Six months	\$5.25
На три місяці	\$2.75	Three months	\$2.75
В Державі Свободи і закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	\$12.00	One year	\$12.00
На пів року	\$6.50	Six months	\$6.50
На три місяці	\$3.50		
На рік	\$12.00		

За кожну зміну адреси платиться 10 центів
За оголошення редакція не відповідає.
Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ДИПЛОМАТИЧНИЙ РУХ

Цей тиждень належатиме до найбільш рухливих в міжнародній дипломатії, центром якої буде тим разом Лондон, столиця Британії. При цьому цікаво, що цей дипломатичний рух, від якого може залежати доля світу та який відноситься до нашої правди глобальних проблем, не попереджений звичайним в таких випадках розголосом ані щодо його розмірів, ані щодо його важливості. Навпаки, все це має характер більш або менш "припадковості", "принципальності", що це тільки підкреслює далекосяльність і важливість самих напад, бо переконують, що конференції відбуваються не для розголосу, але насправді для важливих рішень.

Осердком цієї дипломатичної активності буде державний секретар Дін Ачесон, що поїхав до Лондону формально на те, щоб прийняти почесний диплом, присланий йому Оксфордським університетом. Але, "при тій нагоді" він відбуде наради з британським секретарем закордонних справ Іденом та іншими політичними і військовими представниками. Предметом наради буде загальною, "справа Німеччини і Кореї". З тої самої "нагоди" поїхав Ачесон в Лондон відбудуться теж його наради з американськими дипломатичними представниками в європейських країнах, включно з недавно призначеним американським послом в Москві, Джорджем Кеннаном, який вже виїхав до Лондону.

В тому самому часі буде в Лондоні теж французький міністер закордонних справ Роберт Шуман, і "з тої нагоди" відбудеться конференція "трьох великих", з поширеним предметом наради на низку інших справ, включно з війною в Індокитаї. Але й на тому не кінець, бо "припадково" на той сам час скликає в Лондоні теж наради міністерства закордонних справ з британськими дипломатичними представниками в країнах Близького і Середнього Сходу. Значить, на порядку цюготижневих дипломатичних нарад в Лондоні будуть досвідчені глобальні проблеми в усіх їх аспектах. При цьому цікаво, що в нарадах візьме участь теж британський секретар оборони лорд Александер, який тільки що вернувся з поїздки по Далекому Сході та з відвідин в Кореї. А державний секретар Ачесон, безпосередньо після наради в Лондоні, відіде на відвідини деяких західно-європейських країн і, "при тій нагоді" теж матиме наради з найвищими політичними і військовими представниками.

Дипломатичні наради сьогодні не є новістю і до них світ вже звикав, але приймає їх без більшого хвилювання і без більших надій, щоб вони могли зробити будь-який перелом в теперішній запалтуні і напруженій міжнародній ситуації. Проте, заповіджені на цей тиждень наради можуть мати далеко більші наслідки, хоча у їх висліді не підписуватиметься жадних договорів.

В поінформованих колах вважають, що головним предметом, чи радше ціллю теперішніх нарад в Лондоні буде справа альянської єдності у відношенні до всіх тих проблем, які сьогодні хвилюють міжнародну опінію. До цих проблем, які сьогодні більше ніж будь-коли вимагають єдності в альянському поступуванні, належать три справжні вогнища в східно-західному конфлікті: Німеччина й Західна Європа, Близький і Середній Схід та Корея і Далекі Схід. Кожна з цих частин світу навколо Совєтського Союзу може легко перемінитися в запальник нової світової війни, бо політична криза на тих просторах, яка триває і збільшується від закінчення другої світової війни, доходить до свого вершка. Дипломатичні засоби для поладження конфліктів на тих просторах вже вичерпалися або вичерпуються, проте ними конфлікти не тільки не розв'язано, але в багатьох випадках це тільки загострено. В Німеччині та на європейському просторі, сусідньому із Совєтським Союзом, починають траплятися випадки в ролі скоплених німецьких робітників чи збитого шведського літака, що легко можуть вимагати застосування оборонних клявульз Атлантичного Пакту. В Кореї альянти вже сказали і підкреслили своє "останнє слово" і тепер вже тільки від комуністів залежить мир, або війна. На Близькому Сході, зокрема в Єгипті та Ірані, положення увійшло в таку стадію, що кожна совєтська іскра може спричинити експлозію.

Поведінка і акція Кремля в такому положенні призводять до висновку, що Москва могла рішиться на кінцеву розправу із Заходом, заки той Захід ще не завершив своєї оборонної підготовки. На це вказували б теж совєтські зусилля порізати, "вбити кляву", між самими союзниками у їх відношенні до поодиноких справ і в той спосіб послабити їхній спільний фронт. Це й мало б бути предметом багатьох "припадкових" і "принципальних" конференцій в Лондоні. Дотеперішній досвід переконує, що власне в найбільш критичних хвилинах західні країни здобуваються на найбільшу рішучість і такої самої рішучості можна сподіватися від них теж тепер.

Глум з оборонця гноблених

"Ненавиджу гноблення глибокою ненавистю, де воно не було б", писав у своїх віршах Віктор Гюґо, 150-річчя народин якого святкує тепер ціла Франція дуже вчистю. Він же ще й сьогодні вважається найпопулярнішим французьким письменником. Про це згадує в журнальному додатку до недільного Нью Йорк Таймсу Т. Г. Гвайт у своїй кореспонденції з Парижу.

Гвайт пише головню про те, як Кремль та французькі комуністи використовують ім'я та популярність цього письменника для своїх комуністичних цілей, а зокрема для пропаганди проти Злучених Держав. Гюґо належав до "лівих" письменників давнього періоду, себто тих, що гостро реагували у своїй літературній творчості на нужду і гніт. При тому він був гарячим французьким патріотом. Як такий гостро виступав проти політики американського президента Грента, яка по французько-прусській війні скинула на бік Прусії. Це Гюґо вважав "зрадою" американських ідеалів свободи. Проте він відносився з найбільшою пошаною до таких американських державних мужів, як Джефферсон чи Лінколн, та до Америки взагалі, про яку писав: "Америка, я люблю тебе".

Б. Свененко

ДВА РОКИ ВІЙНИ В КОРЕЇ

Навряд чи в усіх новітній історії людства можна вказати ще другу війну, так запалтуну і повну парадоксів, як нинішня війна в Кореї. Почати хоча б з того, що за офіційною номенклатурою однієї з воюючих сторін, а саме альянтів, ця війна ще на початку було окреслено як "поліційну акцію ОН в Кореї". І хоч воєнні дії поступово розгорнулися ширше, ширше, ширше, зростає кількість воєнних охочих воюючих сторін, впровадженню в дію — і то на велику скалю — всі засоби й роди модерної зброї, — в офіційній матеріалі Командування ОН ніби не помічали найважливішого невідповідного терміну "поліційна акція" в прикладенні до того, що в дійсності відбувалося в Кореї. Вона сама для термінології. Її плутанина і неадекватність, свідчить про ідейно-політичну (а звідси й воєнно-стратегічну) неясність і нерозуміння в цій війні по альянському боці.

Другий парадокс — це склад учасників кожної з воюючих сторін. Війну насамперед почали і провадять самі корейці: північні (сторона нападаюча) проти південних (сторона, що борониться). Отже мавмо, так мовити, війну внутрішню, міжсобою. Перші мали й мають виразну мету — загарнути під своє комуністичне панування і Південну Корею, створити єдину Корейську народну республіку совєтського зразка. Південні корейці, розуміючи ненормальність розрива, поділу Кореї на дві половини, вже в ході війни висули вимогу об'єднати Корею в рамках єдиної корейської республіки ліберально-демократичного зразка. Початково ж вони лише боролися перед агресором, відстоюючи себе, тобто став з-перед 25 червня 1950 року — дня старту агресора. Коли б ніхто збоку не втручався, на сьогодні Корея вже була б об'єднана, і таким чином національ-

тебе". Та комуністи про все це забувають, а тільки добувають з писань Гюґо таке, що відповідало б їхній протиміжній концепції "мировий офіцизм". Іншими словами, мало що не роблять з цього ліберала 19-го століття сучасного комуніста, що слухав Кремль, виправдує злочини Сталіна і бачить спасіння світу — в Москві, щоб таким чином опанувати Америку і ослабити вплив Вашингтону.

Гвайт, пригадуючи, як Гюґо висказувався про Америку і виявляв свою любов до неї, цитує таке і те, що він думав про Росію. Отже про Росію написав Гюґо таке: "Росія це з одного боку зелений овоч, а з другого гнилий". Оцей овоч хотіли б французькі комуністи продати Франції, вживаючи до цього того авторитету, яким вітшається славне ім'я Віктора Гюґо. Та й це є тільки наслідком цього, що дійся на приказ Кремля в Совстах. Влаштували в Совстах торжества в пам'ять цього письменника почали куди скоріше, ніж в самій Франції. Його пісню, що вже давно зійшли зі сцени, грають тепер у Совстах по всіх більших містах, між іншим також у Києві. Але все це з такою самою ціллю, з якою взялися французькі комуністи до святкування пам'яті Гюґо.

Б. Свененко

ДВА РОКИ ВІЙНИ В КОРЕЇ

Нинішній постулат корейського народу був би, бодай формально, зrealізований.

Та річ у тім, що найменшу пильноту вагу в цій корейській війні (і саме в цій найбільшій її парадоксальності) мають самі корейці — і то по обох боках 38 паралелі: звідси й найменший вигляд на її закінчення саме в інтересах корейського народу. Питання війни в Кореї рішає хто інший і деінде.

Воже відразу південним корейцям поспішали на допомогу з своєю "поліційною акцією" американці (формально — держави ОН); а з другого боку, північним корейцям пороздуже і більше допомагає червоною Китаї на приказ Москви. І хоч американське військо, а тепер ризикаючи чинником по південному боці, а китайське "добровольці" по північному боці, проте офіційно ні ЗДА війни не провадять, виконуючи лише "поліційну акцію" в рамках і на основі ухвал ОН, ні червоної Китаї, що послав лише "добровольців". Уже не кажемо про головну аранжеру по північно-корейському боці — червону Москву: вона бо зовсім, мовляв, ні при чім у корейському побосництві, вона прагне миру і тільки миру!

Ніхто й ніде в офіційних матеріалах держав ОН не ризикнув досі сказати правду: що війну почав і її досі провадять (руками червоних китайців і корейців) саме СССР і провадять її проти ЗДА.

Закривання очей на цю правду, подикуване незрозумілими для ширшого загалу мотивами, сприяє не завжди здорову критику сучасної зовнішньо-політичної лінії ЗДА, зокрема і особливо на Далекому Сході і в зв'язку з корейською війною.

Бож справді: говорити далі про "поліційну акцію", ведену державою ОН проти північних корейців — вже просто смішно. Всі бо

бачать, що з боку ЗДА це справжня війна. А раз так, то проти кого? Яка мета і яка концепція цієї війни?

Так, як нині бачиться американській суспільності, виглядає, що якоїсь певної концепції корейської війни уряд ЗДА не має. З цієї, власне, причини мусів уступити з свого поста головнокомандувача МекАртур. Виглядає, що ЗДА просто весь час чекають — що чинити червоної і відповідно до їх дій достосовують свої дії. Чи можна в цій війні бачити певний, бажаний для американської сторони, кінець цієї війни?

Але неже уряд ЗДА такий короткозорий, щоб не бачити того, що бачать інші, загал? Цього допустити ледве чи можна. Очевидно, Біллі Ділі і Пентагон у своїм поступуванні керуються певними міркуваннями, які проте хибні вже тому, що непередбачені, неясні загалом. Демократичне суспільство тим то й відрізняється від тоталітарного, що воно може нести жертви, тятар війни лише тоді, коли воно бачить і знає — для чого це робиться.

II

Політичний напруження в роках 1946-1948 Чан Кай-ші, ЗДА продемонстрували перед усім світом, що вони ризикують з азіатського континенту на Далекому Сході, обмежуючи впливом на Японських островах. Так, власне, зрозумів це і СССР — і в цій укрите джерело і початок його агресії в Кореї руками комуністичних північних корейців. Те, що ЗДА виступили в обороні Південної Кореї, напевно для СССР було мало ймовірно. Отже СССР якщо навіть йшов на ризик, то дуже мінімальний. Південна ж Корея (як і французький Індокитай) потрібна Кремлю для того, щоб цілком опанувати далекосхідний азіатський континент. Це для Совстах дуже важливий етап у їх плані остаточної розгрі з ЗДА (які вони вважають за неминучу!) і підбоду "під свої нозі" цілого світу. Здається, цієї специфічності совєтської політики агресії недодає — і ледве чи добаєш й тепер — Західно-Північний Захід. Війна проти Заходу стає, повсякчасний активізм, використання усіх "місцевих можливостей" — щоб послабити свого противника — так, на нашу думку, слід формулювати сучасну світову політику Кремля.

Натомість Захід (в першу чергу, очевидно, ЗДА) зацікавлений в голої безпеки. III світової війни, датованої її кінцею вибухом воєнних дій в Європі. В світлі такої настанови ЗДА бачать у корейській війні для себе лише дуже обмежену мету — заслонити перед Совстами, їх можливим нападом свою головну ключову позицію на Далекому Сході — Японію. Допустити, щоб під совєтський вплив потрапила Японія, ЗДА ніяк не можуть: це поставило б під безпосередній удар весь їх стан посідання в тихоокеанському просторі.

І саме тому, слід думати, ЗДА так рішучо й негайно (як ніколи й ніде перед цим) зареагували на підготовлену Совстами агресію північної Кореї на південь. Отже, це був відхід оборони. Звідси і такий чудернацький перебіг (з альянського боку) корейської кампанії. Бо з хвилиною, коли — як здавалося — оборону цілком осягнуто, тому, що північних корейців було винищено назад на їх територію, — почалося тупцювання на місці: ЗДА не знали, що робити далі. Це вочевидь виявилось, коли ворог не злякався завданого йому — здавалося — ни-

щого удару — і ввій у дію "китайських добровольців". Почався відступ альянських військ аж за 38 паралелю. Війна затягується: червоної не мали сили викинути альянтів з Кореї, а альянти (фактично, американці) не хочуть втратити війну, бо не хочуть зачіпати червоною Китаї (насамперед, зброєний арсенал і базу червоної — Манчжурія), хоч китайські "добровольці" становлять нині головну бойову силу червоної в Кореї.

Тепер вже всім ясно, що своєю пропозицією почати переговори про "завищення зброї" червоної мали на увазі виграти час для поповнення і скріплення своїх потляних частин. Це й цілком удалося, і тому вони на сьогодні тепер на таких вимогах, на які альянти могли б хіба погодитися в тім разі, коли б зважилися цілком загубити свій престиж. То була б подвійна перемога червоної.

Отже так, як виглядає сьогодні, кінця корейській війні не видно, а ключ до її припинення перебуває в Москві.

Миротислав Прокоп

УКК і визвольна боротьба

III.
Основне завдання кожної еміграції — допомога визвольній боротьбі власного народу.

Із зробленого в попередній статті ствердження, що основні визвольні сили українського народу знаходяться на українських землях та що там в першу чергу рішатиметься доля України, треба зробити висновок про допоміжну роллю еміграції у визвольній боротьбі.

Коли поминути технічні справи, суть допомоги сучасній Україні, то її мас дати всі українська еміграція, це довести до того, щоб сучасна визвольна боротьба українського народу знайшла повне зрозуміння в зовнішньому світі та щоб світ цей у відповідний момент визнав право українського народу на справді незалежну державу на його власній території. Коли перенести цю вимогу на грунт Америки, то треба її з'ясувати, як завдання керівних чинників української політичної еміграції, а також Українського Конгресового Комітету, як верхньої організації американських українців, довести до того, щоб у майбутній політичній декларації американського уряду в питанні його ставлення до народів поневолення в СССР, знайшовся виразний уступ, про те, що на території СССР, а передусім УРСР живе український нарід, який в 1918 році побу-

дував свою Українську Народну Республіку. II захищає збройно перед наступом російських імперіалістів всіх форм, за неї борючись впродовж останніх тридцяти п'яти років і бореться до сьогодні і тому, на випадок нових перемін на Сході, має право на відпову повної державної незалежності. Це мала б бути політична декларація, яка спрещувала б становище Америки до українського народу і яка зарпівно в моральному, як і практично-політичному відношенні дала б поважну допомогу українському народові в його визвольній боротьбі, так як таку допомогу в свій час дала полякам 13 точка декларації Вилсона або чехам становище Америки в питанні їхньої самостійності.

Коли однак згадуємо ці два прецеденти, зразу треба зробити одне застереження, тому що іменно в нас на ці історичні аналогії

цілого удару — і ввій у дію "китайських добровольців". Почався відступ альянських військ аж за 38 паралелю. Війна затягується: червоної не мали сили викинути альянтів з Кореї, а альянти (фактично, американці) не хочуть втратити війну, бо не хочуть зачіпати червоною Китаї (насамперед, зброєний арсенал і базу червоної — Манчжурія), хоч китайські "добровольці" становлять нині головну бойову силу червоної в Кореї.

Тепер вже всім ясно, що своєю пропозицією почати переговори про "завищення зброї" червоної мали на увазі виграти час для поповнення і скріплення своїх потляних частин. Це й цілком удалося, і тому вони на сьогодні тепер на таких вимогах, на які альянти могли б хіба погодитися в тім разі, коли б зважилися цілком загубити свій престиж. То була б подвійна перемога червоної.

Отже так, як виглядає сьогодні, кінця корейській війні не видно, а ключ до її припинення перебуває в Москві.

сво, де не торкаємося до "матеріалізму", а насправді, всебіт, як єдине і ціле "явище" розвивається згідно з законами "надлогічними" — до них здалеку, як крапля на океан, подібні ті, що діють в поетичній творчості.

В законах "надлогічності" діє чудового повний абсолютний мислуності; приступна ж для нас змістовна мова чуда, коли воно весь час перед нами (от, небо, що розглядаємо над собою — чудо в його повній образі) — є ніби мова нечутної музики, що сприймається як реальність, хоч багаторазово відповідність її — нашим почуттєвим поривам схована від логічного пізнання. (Мої погляди висловлені в збірках поезій: "Апостол" і "Вільний світ")

Кожен має право обстоювати свій погляд, і не право всі зобов'язані шанувати.

Нікому не вільно робити замах на творчість автора, який виробив власний погляд і висловив його в віршах. Недоброзичливість не сміє оцінювати поета і відбирати право на виправдану власність. Я б не писав навіть цієї статті, якби "Енко", а за ним Т. Осьмак, супроти мене, як автора, не здійснили недоброго замаху, обдувавши мене колосальними декоративними патрістичними фраз і піднісши високоморальну базу під свої обмови. Просто мушу захищати

злюбки покликаються ті, що в питанні здобуття незалежності нехтують центральну ролю визвольної боротьби на рідних землях. Бо коли у випадку напрат, чехів згадане становище Америки могло перерішити справу їх незалежності, в нас воно могло б стати тільки важливим допоміжним чинником. Во в час, коли по випадку австро-угорської монархії в 1818 році практично не було серйозних кандидатів на поневолення чеського народу, у нас, укладок сталінської імперії, зовсім не означає кінця російських чи інших прагнень поневолення України. Тому тільки тоді, коли в критичний час знайдуться на Україні організовані революційні сили, які зуміють протиставитися наступові новітніх денікінців і галерів, тільки тоді прихильна закордонна декларація зможе мати фактичне примінення на українських землях.

Ми скажемо більше, а саме, що тільки при умові активної боротьби на українських землях, веденої там організованими революційними силами, Америка зможе вважати відповідним дати їй моральну підтримку, вже хоч би тому, що прагнучи до ліквідації більшовицького центру агресії, Америка у власному інтересі прагнучим до співпраці тільки з дієвими силами даних народів на їх власних землях, що її завдання зможемо облегшити. В тому заключається також причина, чому Український Конгресовий Комітет, як українсько-американська установа, даючи допомогу українському визвольному рухові, діє зарпівно по лінії інтересів визволення України, як і в користь Америки.

Коли з такого становища аналізувати дотеперішню акцію УКК в користь української визвольної справи, то треба сказати, що в їх основі були досі положені правильні елементи. Передусім своїм, згаданим вище ствердженням, що центральні визвольні сили знаходяться на українських землях і що іменно там рішатиметься доля України, УКК зробив великий крок вперед у розвитку самої постановки української визвольної політики закордоном, відкидаючи планку часто по різних еміграційних середовищах фантастичну інтерпретацію і неоправдані претензії до чужих сил та критично оцінюючи існуючі на еміграції намагання творити центри, що, нехтуючи визвольною боротьбою на рідних землях, турбуються не так тим, як дати допомогу воюючій Україні, але радше тим, як себе перед чужим світом зарекомендувати в постаті майбутніх керівників української держави.

Водночас УКК, точніше його Четвертий Конгрес, виказав достаточну політичну мужність і далекозорість, заявляючи своє позитивне становище в першу чергу до України, що бореться, до Української Повстанської Армії і до її політичного проводу, Українського Головного Визвольного Ради. І треба сказати, що в цьому своєму становищі УКК не помилювався. Передусім в такій постановці він був підпертий тисячами голосів американських українців, що при різних нагодах, зокрема з приводу смерті ген. Чуприни по війні Америці маніфестували свою єдність з воюючою Україною та своєю жертвенністю створили фінансову базу для дальшої діяльності УКК.

Крім того, завдяки такому позитивному відношенню до боротьби на рідних землях, УКК був спроможний за останні три роки промовити справді імпонуючу діяльність серед американського світу. Вистачить переглянути се-

(Продовження з 3-й ст.)

свою творчість; бо, як говориться: „на похиле дерево й кози скачуть". Я не є такий „кроткий", як з глумом говорять про мене „енко", можу навіть огризнутися.

Хочу сказати напамині ось що: слухайте обидва, чи ви, може, одна особа!... Всі поеми і вірші до останнього рядка, які я написав, належать тільки мені і більше нікому. Всі написані незалежно, бо народилися з стану мого почуття; взагалі, я пишу лише і лише тоді, коли серце зелить. Ніколи я не претендував не то на перше, а взагалі на жодне рангове місце в поезії. Повторюю, ніколи і ні в когось не відірвав ні листочка від лаврів, слави. Про багатьох, що гарно складають поезії, писав захоплено, як їм про це вже мабути, ніхто не напише. Крім поезії, в мене в житті вже нічого немає. Зоставте мене в спокої! Верніть собі всі лаври з галузями, з корінням, з пруттями, з листям — нічого, нічого мені не треба. Я маю єдину мету, а що... не треба! Не скажу!

(Закінчення буде)

В. Барка

ВІДПОВІДЬ

(2)

Наступні обриси двох поглядів будуть дуже недосконалі, через їхню побіжність і деяку випадковість висловів — це все написане в короткі хвилини. Тяжко відірвати філософські думки від живих тканин образного і емоційного слова. За все, що тут, в коротких абзацах, не точне і не повне, прошу прощення.

В філософії П. Тичини — Дух живої вселенської гармонії, як творчий, з безгнівною вдачею і феноменістично, що нагадує дещо з Пюліті і вчень Фіхте і Шеллінга, — викликає і змінюючи, визначає все. Тут — ніби золотий „музичний пантеїзм", виражений в зашпильованій космічній оркестриці. Концепція П. Тичини, як вона виспівалася в „Соняшних кларнетах", с модерна концепція музичного ладу в світовому житті (В сиву старовину оформилася, напрат, в музиці сфер Пітагора, в середньовіччя — в поетичній космології Данте), характерна для

зії. Найкращий знак і вираження тієї стихії тоду Духа живої музики с метафоричний образ „соняшних кларнетів".

Якщо людське життя будувати згідно з порядком прекрасного, що с в музиці, себто згідно з законами вселенської гармонії, — тоді це життя позбавиться звірських кривавих драм: почнеться нова ера для нас, у спорідненості з любов'ю і чистою природою.

Пізніше П. Тичина, під тиском революційного марксизму-ленінізму зрієс свої концепції і сповізнав „овердоз" з „Краткого курсу", що його єдиний в історії курса, тової поезії „орфічний" геній занув страшином сном. На місці його заделелач моторишній привид частушечника з балабайкою.

Але віримо в пробудження! Мусимо вірити.

Я неохоче веду тепер перо, згадавши собі роки минулого — вся моя любов до творчості пережила багато втрат, милуючись на той поетичний Тичининський ранок української народної душі, на її воєскресіння з гробу.

Тепер височіє червона каторга. Однак, надія наша жива; ніякими громади діявольської лютости не вбити її. Наше світло вже піднімається з непацаста світового — до зеленого обрію.

Віра дужча за всі світові гармати.

Я наважуюся забрати час на коротку сторінку з власними поглядами.

Музику нам дозволено мати в формі мистецтва, як умовне подіб'я всього незбагненого, що відбувається на межі неба і землі, не на видимому обрії, а скрізь — при вході світляних сил від сонця всіх сонць, — у сферу нашого буття; скрізь, в океанічних вибухах незнаного „звучання", вирішиться доля існуючого; симфонічними „пожежами" виговорюється прийдешній зміст його.

Сама світлість, де ширяться одухотворене творче сяйво від Вселенського серця с скрізь; обіймає час, як і простір (грунтуючись і прецизно це розбрав в моїй поемі „Батько й син" — проф. Ю. Шерех: „Етюд про незрозуміле" — і присутна в них. Не даю бачити її, бо агітували б, мов порожниці, від звержмірної лютости, що викликає світ до розвитку. А серце відає — лише слухаймо його широго голосу.

Джерело музики — там де вхождення надсвітнього світання здійснюється найближче — в самій сфері серця; і музика, власне, с не природа буття, але „піднесення" емоційно-звукова драма прагнення духовного ства, з'явленого

Спортівці Вісті

ФУТБОЛІСТИ НА НАРОДНИЙ ДІМ

Нью-Йорк. — Справа придбання Українського Народного Дому в Нью-Йорку нашла належне зрозуміння в кругах наших спортсменів. Слідом за пожертвою частинки доходу з «Маліні» на Нар. Дім, УСК підняв вшестування футболістів змагань — турніру, з якого весь дохід призначений на...

НА ПРОДАЖ

АНТЕКА НА ПРОДАЖ з домом в Брукліні, Н. Я., близько Української Католицької Церкви Св. Духа. В сусідстві мешкають українці, поляки, словаки й інші слов'яни. Голоситись до:

I. GRABOW,
227 Bedford Avenue
Brooklyn 11, N. Y.

ПРАЦЯ

ЯК ПОДВОІТИ ЗАРІБОК БЕЗ НАКЛАДУ ПРАЦІ?

Подбайте, щоб фірма, в якій працюєте задоволювала

УКРАЇНСЬКЕ ПЕРЕВОЗОВЕ ПІДПРИЄМСТВО «ВЕС»

до перевезу своїх виробів, сировини, устаткування.

Для устаткування висоти провізії — зайдіть до перевозу Вюра в Нью-Йорку

335 E. 6. вул. (між 1-2 Енсто) год. 6. веч. Tel. OR. 3-2484.

БІЗНЕСОВІ НАГОДИ

ГРОСЕРІЯ НА ПРОДАЖ ДИШЕВО.

110 East 7th Street,
New York City

РОЗШУКИ

ЧИЖИК АННА з села Рівні, повіт Ясло пошукує ГНАТА ГВАРЧУКА І ІВАНУ СІДАРОВИЧА, які приїхали до Америки в 1949 р. Прошу їх самих, або хто знає про них, зголоситись на адресу:

CHYZYK ANNE
191 W. 11th St.
Rochester 5, N. Y.

Пошукує Друзів: ПЕТРА ГОБЕЛЯ, ОРЕСТА ПОСНІТКО, МИХАЙЛА КИЗІМУ. Голоситись на адресу:

ALEXANDER JAKIMCZYK
27 North Union St.,
Easton, Penna.

ЗЮБЕР АНДРІЙ розшукує своїх друзів, Земляків і Знайомих. Пишати на адресу:

WASILEJ GUBINSKI
40 Cedar Street
Byram, Conn., USA

ПОТРІБНО ПОРТЕРІВ
на ніч, — від 6-ї до 10-ї вечером. Праця 5 днів в тиждні.
Платня \$50.00 за 40 годин, лікарська опіка (госпіталізація) і платні вакації.
По інформації прошу голоситись у середу і четвер від 10 до 5-ї вечером в Engineer's Office у п. Михайла Гуріна.
ABRAHAM STRAUSS
DEPT. STORE
Fulton Avenue
Hempstead, Long Island, N. Y.

ЗВЕРТАСМО УСІМ УВАГУ, що репрезентований мною

“KELVINATOR”
найстарший і в домі й на вулиці холодильник, що й найкращий моделі мають такі спеціальні вигоди:

1. З самого першого дня (cold seal filter), найефективніша річ для замороження.
2. На всю ширину шафки зі спеціальним заморожувальним сховищем для м'яса.
3. Охолодження охолоджує усе поміститься холодильник — до найнижчої полиці.
4. Окрема висока полиця для плавання.
5. Окрема приміщення для яєць і масла.

УВАГА!
Напряма і установка всіх холодильників — домашніх і комерційних, гарантована, швидко, точно і дешево обслуговує.

ПРОДАСМО ХОЛОДИЛЬНИКИ
нові і перероблені на любий струм AC-DC
ЗА ГОТІВКУ КИП'ЯСМО
важливі холодильники тільки такі, що мають відкритий доступ до мотора «Відкритий Юніт».

ЮРІЙ СПІГА
Телефон: ORegon 3-4448
107 1/2 ST. MARK'S PL. (E. 8th St.), NEW YORK, N. Y.

3 ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Нью-Йорк, Н. Я.

ЗНОВУ ЛІТ.-МИСТ. ЯРМАРОК

Підбадьорений великим успіхом Літературно-Мистецького Ярмарку, що відбувся в Нью-Йорку два місяці тому, Літературно-Мистецький Клуб рішив піти назустріч бажанням численних громадян і тих, хто хотів би бути вперше на виставці в дні 28-м. (найближча субота), у тій самій залі Ірвінг-Гай-Скул при Вашингтон Сквер в Нью-Йорку це один такий вечір. Найбільшою критикою підтримкою першого Літ.-Мист. Ярмарку було нарікання, що програма вчора була «задовга». Тому Управа Літературно-Мистецького Клубу, виступаючи тепер з цілком новою програмою, заявила в ній першорядним «реформу скорочення». Водночас більш гармонійно і пропорційно розподілено програму між музикою і співом, та читанням і виступом. Очевидно, що збережено той сам принцип при складанні програми, що першим разом: високий рівень продукції і таку їх різноманітність, щоб глядач і слухач мали повну насолоду.

Конкретно, виконавцями будуть в першу чергу цих двох чільних членів ЛМККлубу, які не з своєї вини не могли виступити вперше: д-р Л. Митшута з промовою і наша славна балерина Рома Прийма із сольо-танками. Літературну репрезентуватимуть передусім двоє світлих і представників: Федір Дудко прозу (уризок із своїх спогадів із останньої війни: подорож автора з Волині до Києва) і Наталя Лівницька-Холодна поезію (читатиме власні вірші). Із молодих авторів виступлять знову два популярні гумористи: Микола Попадлюк, що став улюбленим публіки, прочитав знову своє нове веселе оповідання, — і Іван Керницький, як автор веселого монологу, що його виконає п. Ліда Крушельницька. У музичній частині дві точки: Ігор Соєвський грати власні композиції (фортепіано) і Ярослав Мигасюк представитиме ньюйоркський публіцист, як скрипка. Співаків буде теж двоє: пані Марта Козьольська (сопран) і Анатоль Радванський (баритон). Конферансьєром буде знову Іван Кедрин. Акомпанімент музичних і співаних продукцій у факхових руках пані Івонни Приймової і Є. Чапельської.

Літературно-Мистецький Клуб замикав цим своїм ЛМЯрмарком цьогорічний свій сезон. На подальшу діяльність передбачується Загальні Збори цієї нашої культурної організації.

Діти можуть стати членами дорослих наших клубів, а в сумі довести до належного зросту нашої культури на еміграції.

Нехай це сортове свято буде відкриттям спорту, ділянки, що в нашому житті вже не стоїть обломком.

САЛЬОН КРАСЯ
“МАРІКА”
Щоденні години:
від 9. раню до 8. вечір.
318 EAST 6th ST.
(Bet. 1st & 2nd Ave.)
NEW YORK 3, N. Y.
Telephone: GRamercy 5-7244

УКРАЇНСЬКА ФАБРИКА МЕБЛІВ
SOUND FURNITURE MFG. CO.
430 E. 10th Street, New York 9, N. Y.
Вже тепер в нашому складі знаходяться чудові моделі найновіших меблів до спальні, їдальні й т. п.
Коли у Вас є думка, щоб як слід умеблювати свій новий дім, відновити старі моделі, або прикрасити мешкання для дітей, то звертайтеся до нас з повним довіром. Наші меблі є гарантовані за якістю й витривалістю, а ціни доступні.
Позамісцеві замовці є обслуговані нашим представником.
Телефонуйте: SA 8-4140.
Павло Марко, виставитель.

“ANYTHING WRONG, TARZAN?”
O'RORKE ASKED.
“THE SCENT OF THE KONGIANS IS STRONG,” TARZAN REPLIED, “MANY ARE NEAR.”

“WAIT HERE IN THE TRAIL,” HE CONTINUED.
“I'M GOING INTO THE TREES TO HAVE A LOOK AROUND.”

„Щось погане? Тарзане?“, питається О'Рорке. „Запах коріння сильний“, відповів Тарзан, „Багато їх близько нас“.

„Зачекайте тут на шляху“, він продовжував. „Я піду між деревами, щоб розглянутися кругом“.

Без найменшої остероги, і нена-ливими потворно помальованими білоскірними дикунами.

Жінка — визначний грач бейсболу

Геррісбург, Па. — Один з місцевих бейсбольських клубів прийняв в свої члени двадцятичотирирічну стенографістку Елеонору Інглі та до-ручив їй взяти участь у відпо-відальних змаганнях. Дівчина бейсболістка — досі нечуване явище в цій ділянці спорту, що її опанували виключно чоловіки. Проте завзята зма-

рези і кінти відбувся в Амер. Укр. Клубі при 13 Вашингтон вул. шаховий турнір. Підготовкою за-нялися з рамені ООЧСУ п. мгр. В. Черевко і Кудрик. Участь взяло 12 замітлив. Перше місце за інди-видуальне місце здобув мгр. Черевко, другим місцем поділи-ся пп. Безкоровайний і Жуковець.

С. К.

Геркімер, Н. Я.

Діти в „Свято Матері“

Рік-річно весь американський нарід обходиться в другу неділю травня Свято Матері. Вся наша Українська Громада провела цей День також урочисто. В Українській Православній Церкві під час Св. Служби Божої вся наша Громада молитовно благала Матір Божу дати кращу долю Матері Нашій Україні та її многострадальному народові!

Друга частина свята почалась о 2 год. п. п. в верхній залі Українського Народного Дому. Зала невелика, на 200 осіб, чистенька, гарно прибранна живими квітами. Фронтальна стіна завішена залозною, яка зображає наше рідне українське село. З пра-вого боку в куті образ Матері Божої, прикрашений українським вишитим рушником та свіжими квітами.

Коли зала виповнилась, на про-візоричну сцену, улажену місцевим диригентом п. Шкарком, ром виспавили всі діти Недільної Школи, яку провадить місцевий парох. Діти в українських строях, мов квітки на лаві. Кожне з них з квітками, кожне радісно дивиться на свою маму і чекає, коли зможе своїм виступом бойд на хвилинку ушасливити свою рідну маму.

Діти розмістились по середині сцени, посідавши на розстеленому килимі, а серед них, на піднячен-но, зайняла місце п. Джін Полі-тило, в ролі Української Матері. На тлі українського краєвиду жи-лий образ української матері, се-ред українських дітей, вишов дуже гарно. Коли все заспоко-люється, і діти і зала, вступним коротким словом, присвяченим ма-тері, місцевий парох о. Іван Дани-левич відкрив свято і попросив на сцену молодшу маму п. Катерину Кузеляк, яка відчитала свій ре-ферат.

В ньому п. Кузеляк ще раз на-гадала про велику роллю матері-українки, яка синів своїх виря-жала і благословляла в бій за Рідний Край, яка може ще й за-раз в скорботі виглядає своїх си-нів з походу, а вони, Сини-Герої, давно вже сплять сном Лівчарів, поляглих за волю України! По рефераті одно за другим

В третю річницю смерті бл. п.
Генерал-Хорунжого ГНАТА СТЕФАНОВА
Липча Заліз. Хреста, Хреста У.Г.А. і Хреста С. Петлюри
б. Нач. Вокзалу Г. А. Оборонний Львова, Команданта Етапу Армії
У. Н. Р., Командира Окремого Кінного Полку в Зимовому Поході,
Консула З. У. Н. Р. в Ужгороді
відбудеться в неділю 29 червня 1952, в Нью-Йорку в укр.
гр.-кат. Церкві св. Юрія, 22 Е. 7 вул. о год. 12-їй
за спокій Його душі
Поминальне Богослуження і Панахида
Про це повідомляє Товариство 36-ї та Громадянство
Головна Управа О.Б.В.А.

ТАРЗАН, ч. 2858. Вихід з засідки.

„Щось погане? Тарзане?“, пи-тається О'Рорке. „Запах коріння сильний“, відповів Тарзан, „Ба-гато їх близько нас“.

„Зачекайте тут на шляху“, він продовжував. „Я піду між дере-вами, щоб розглянутися кругом“.

Без найменшої остероги, і нена-ливими потворно помальованими білоскірними дикунами.

НОВІ ІМІГРАНТИ

Дня 24-го червня ц. р. приїдуть кораблем „Дженерал Тейлор“ до порту Нью-Йорк на ашурисах 36АДКомітету такі особи:
Мухарський Олег, Наталя, Ді-тер; Русин Агнесі.

ДОБРИ ВІСТІ ПРО АСТМУ

Чи АСТМА, це добрі вісті? Ні! Однак співіають, що лік, який як ПЕННІЛ—PENNYL дає швидку, чудову злагоду для терплячих від астми. Вістки кажуть, що астма-тичні атаки свисту в грудях, кашлю, відчуженості. А — важкого відлику можна застосовувати зазначені о-цієї помітної медицини. Багато о-сіє, що її заживляють, були давніше безпомічні в часі відликових напа-дів, а тепер радісно проголошують, що вони зазнають рідко після за-життя кількох доз.

Якщо ви теж мучитеся від напа-дів, астми, астматичного кашлю і відчуженості, зажите якості ПЕН-НІЛІУ. Можете дістати його по спе-ціальній ціні, коли вишлете оцей ви-різок до OREGON DRUG PRODUCTS, Dept. 34, Peckskill, New York. Звід-ти вишлуть вам дві три-долларові купони лише за \$5.00, а не знизка \$1.00 на приватній ціні. Не треба поспішати грошей, заплата прості листонапоми при доставці. Однак зробити це негайно, бо припас обмежений для спеціальної ціни.

М'я

Адреса

Місцевість

Сейт

Lytwyn & Lytwyn
UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуговування і Чесна
Our Services Are Available Any-where in New Jersey
801 SPRINGFIELD AVENUE
NEWARK, NEW JERSEY
ESsex 5-5555

3. БЕРЕЗОВСКИ
УКРАЇНСЬКІ ПОГРЕБНИКИ
УПРАВЛІТЕЛЬ
BERRY FUNERAL HOME, Inc.
525 East 6th Street,
New York 9, N. Y.
Phone ALgonquin 4-5746
Дні нові в модернізованій
ім сталі килинці.
Першорядна обслуговування у всіх по-хоронах без різниці мастинового ста-ту.

ІВАН БУНЬКО
УКРАЇНСЬКІ ПОГРЕБНИКИ
заряджує погребом \$150
по ціні так низькій як
ОБСЛУГОВА ЧЕСНО І НАГЛЯЩА

JOHN BUNKO
Licensed Undertaker & Embalmer
437 EAST 5th STREET
New York City
Dignified funerals as low as \$150.
Telephone: GRamercy 7-7661.

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКІ ПОГРЕБНИКИ
Закладається похоронами
в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОХОЛЮЩА
Контрольована температура.
Модерна калитка на
уважку даром.
PETER JAREMA
129 EAST 7th STREET,
NEW YORK, N. Y.
Tel.: ORchard 4-2568